

Ασφ. 5

ΟΙ ΕΥΠΟΛΥΤΟΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ πολιτικὴ τῶν Θεοτοκιστῶν

Ἐχομεν καθῆκον νὰ εἰδοποιήσωμεν τὸν Λαόν, καὶ νὰ καταστήσωμε γνωστὰ τὰ μίσα τὰ ὁποῖα εἰ Θεοτοκισταὶ κατὰ τὸ Τρικουπικὸν σύστημα μεταχειρίζονται διὰ ν' ἀπατήσουν τοὺς πλέον ἀθώους καὶ νὰ τὰς καταστήσουν ὀργανάτων ἀσυνείδητα. Ἡ πολιτικὴ τῶν Τρικουπιστῶν εἶναι ἀνοήτη καὶ ἀστεία, καὶ στηρίζεται ἐπάνω εἰς τὸ ὅτι νομίζει τὸν Λαόν τῆς Ἑλλάδος «βλαῖα καὶ ἀπεμωραμένον». Τοῦτο θὰ σὰς τὸ ἀποδείξωμε μὲ ὀλίγα παραδείγματα.

Ἐνοσῶ ὁ Τρικουπὴς ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν, κάθε ἡμέραν εἰ φίλοι καὶ τὰ φίλλα του ἐψάλλαν, ὅτι ὁ Τρικουπὴς εἶναι ὁ Βίσημαρχος τῆς Ἑλλάδος, ὅτι εἶναι ἡ δοξα καὶ τιμὴ τοῦ ἔθνους, ὅτι γὰρ αὐτὸν εἰς τὴν ἐξουσία πρέπει νὰ γαθῆ καὶ θὰ χρεωκοπήτῃ ἡ ἀμικρὴ Ἑλλάς, ὁ ἔξυπνος ὁμοῦς Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἐπίστευσε αὐταῖς ταῖς τζαρλατανερσίαις, καὶ τὰς 14 Ὀκτωβρίου δηλαδὴ πρὸ 8 μηνῶν τὸν ἐτάκτισε εἰς τὰς ἐκλογὰς εἰς τὸν ἄνω βουλευτικόν, ὅπου κανεὶς ποτὲ πολιτικὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐπάθε. Ἦλθε ὁ Δεληγιάννης καὶ ἐστηρίχθη ὑποურγείον, καὶ ὄχι μόνον ἡ Ἑλλάς δὲν ἐχρεωκοπήτῃ, ἀλλὰ αἱ εἰσπράξεις κάθε μηνὸς τῶν τελωνείων εἶναι πολὺ μεγαλῆτεροι παρὰ ὅταν ἦτον εἰς τὰ πράγματα ὁ Τρικουπὴς, ἐλύθηκε ἀμέτῳ μὲ τὸ Δεληγιάννη τὸ ζήτημα τοῦ Πατρισρχείου καὶ ἀνοῖξαν ἡ Ἐκκλησιαστικὰ ὅπου εἶχε κλείσῃ ὁ Σουλτάνος ὅταν ἦτον ὁ Τρικουπὴς, καὶ ἄρχισεν νὰ κάμνη τόσα ἄλλα καλὰ, καὶ ἂν δὲν ἔχομε τὴν βίαν τῶν Τρικουπικῶν ὅπου ἔχουν διὰ νὰ ξαναέλθῃ τὸ γρηγορότερον ὁ Τρικουπὴς εἰς τὰ πράγματα, θὰ ἴδωμεν ποῦ ὁ Δεληγιάννης θὰ διορθώσῃ πλὴν κακὰ, καὶ θὰ φέρῃ τὸ ἔθνος εἰς τὸν ἴσον δρόμον καὶ θὰ ἐλαφρώσῃ οἱ πτωχοὶ ἀπὸ τοὺς βαρικοὺς φόρους, ὅταν τελειώσῃ ἡ ἐργασία ποῦ ἄρχισεν νὰ κάμῃ ὁ Δεληγιάννης, δηλαδὴ ν' ἀλλάξῃ τὸ Δατμολόγιον, ἡ ὁποῖα ἐργασία ἀπαιτεῖ καὶ καιρὸν καὶ φρονιμάδα διὰ νὰ μὴν γίνουσι ἔλα θαλασσα καθὼς τὰ ἔκανε ὁ Τρικουπὴς. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Τρικουπὴς εἶδε ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἐγλάσθη ἀπ' ὅσα τοῦ ἐψάλλαν διὰ τὴν ἐξυπνάδα του, διότι τὸν γνωρίσαμε καλὰ τι ἀξίζει τὸν καιρὸν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀφοῦ εἶδαν εἰ Τρικουπικὸν τὸ μᾶθημα ἔλαβον τὸν Ὀκτώβριον, δὲν ἔχασαν τὴν ἰδέαν καὶ δὲν ἐπέσθησαν μίαν καὶ καλὴν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τοὺς γνωρίσῃ, καὶ ἔλεγον τὸν Ὀκτώβριον πέρυσι ὅτι ὁ Δεληγιάννης πέφτει εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Νοέμβριον, πέρασε ὁ Νοέμβριος ἦλθε ἡ Βουλὴ ὁ Δεληγιάννης ἔμεινε ἀναστάσιος καὶ μεγαλὸς εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἄρχισαν νὰ λέγουν ὅτι ἡ

Κυβέρνησι πέφτει τὸν Μάιον, πέρασε ὁ Μάιος ὁ Δεληγιάννης ὄχι μόνον δὲν ἐπέσῃ ἀλλὰ ὁ Τρικουπὴς μάλιστα ἔγαγε καὶ 3 βουλευτὰς ἀπὸ τοὺς 25 ποῦ εἶχε, καὶ ἄρχισαν νὰ λέγουν ἀπὸ τὸν περασμένον Μάιον ὅτι ἡ Κυβέρνησι θὰ πέσῃ τὸν ἐρχόμενον Ὀκτώβριον. Αὐταῖς ταῖς ἀνοήταις τὰς ὁποῖας δὲν πιστεύει πλέον ὁ Λαὸς πρέπει νὰ παύσῃ νὰ διαδίδουσι οἱ Κύριοι Τρικουπικὴν, διότι ὄχι μόνον ὁ κόσμος γελᾷ μὲ τὴν ἀνοήσιαν των, ἀλλὰ προσβάλλουν καὶ τὸν Λαόν τὸν ὁποῖον νομίζουν τὸσον ἀνοήτον ὥστε νὰ πιστεύῃ τέτοιαις πεδιαροκουβένταις.

Τώρα μὲ ταῖς ἐλλογαῖς τῶν Δημάρχων τοὺς εἶχεν μὴ εἰς τὸν νοῦν νὰ ρίξουν ταγα τῇ δυνάμει τῆς Κυβερνήσεως, μὲ τὸ νὰ πάρουν Δημάρχους ἰδικούς των, πιστεύοντας τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν τὸσον ἀνοήτον καὶ ἐλαφροκέφαλο ὥστε νὰ καταψηφίτῃ μίαν Κυβέρνησιν τὴν ὁποῖαν ἀνεδείχθη μὲ τέτοια μεγάλη δυνάμει καὶ τὴν ὁποῖαν ἀκόμη δὲν ἐδοκίμασε. Ἡ ἐκλογαὶς τῆς περασμένης Κυριακῆς τῆς 7 Ἰουλίου, ἔδωσαν μίαν νίκην εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀκόμη μεγαλῆτερον τοῦ περασμένου Ὀκτωβρίου, διότι οἱ Δημάρχοι ποῦ βγήκαν, εἰς τοὺς ἐκατὸν εἶναι 95 τῆς Κυβερνήσεως καὶ 5 τοῦ Τρικουπῆ. Ἐπειτα ἀπ' αὐτὸ τὸ νῦν μᾶθημα, ἐλπίζομε ὅτι οἱ Τρικουπικὸι ἐπέσθησαν πλέον ὅτι δὲν ἔχουν πλέον πέρασι εἰς τὸν Λαόν τέτοια ἀνόητα καὶ ἀνοστα ἐπιχειρήματα, καὶ ὅτι ἐπέρασαν διὰ παντός ὁ καιρὸς ὅπου ἐκοροῖδευαν μὲ λόγια τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πολιτικὴ τῶν Τρικουπιστῶν μὲ τὴν ὁποῖαν ἐλπίζουσι νὰ ἐξαπατήσουν καὶ πάλιν τὸν Λαόν διὰ νὰ πάρουν πάλιν τὴν ἐξουσίαν.

Ἐκτός ὁμοῦς ἀπὸ αὐτὰ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται ὅταν εἶναι ἐξω τῆς ἐξουσίας, ἔχουν καὶ ἄλλα μὲ τὰ ὁποῖα προσπαθοῦν νὰ σπεύρουν τὴν διχόνοιαν καὶ ἀναστάσι εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ κάθε λογῆς διαδόσεις, διὰ νὰ φοβίσουν τοὺς ἡτῳγους καὶ ἀθώους πολίτας, καὶ νὰ κάμουν νὰ ἐπέμβουν εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ φίλοι των τῆς Εὐρώπης. Ἐδῶ εἰς τὴν Κέρκυραν ἀπὸ τὸν περασμένον Ὀκτώβριον ἐφώνησαν πρὸ τῶν ἐκλογῶν, καὶ ἔλεγον ὅτι ἐάν ἐπέρτε ὁ Τρικουπὴς δὲν θὰ ἦνε πλέον ἀσφάλεια εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅτι πρέπει νὰ φύγουν, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐμάθηκε καὶ χρεωκοπεῖ, καὶ τὴν ἄλλα ἄλλα φυναικίλογα. Ἐπέρασε ὁ Ὀκτώβριος καὶ ὁ Λαὸς ἀπέδειχθη ἄξιος τῆς νίκης σου καὶ ἀμέσως ἐσώπασαν. Τώρα ὁμοῦς πάλιν εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Δημάρχων ἀφοῦ ἐμεταχειρίσθησαν κάθε τροπὴν καὶ τοὺς ἐπέρασε μὲ τὴν ἀπάτην καὶ συκοφαντίαν τοῦ Λαοῦ νὰ πάρουν τὴν ἐκλογὴν, ἔρχονται πάλιν καὶ φωνάζουσι ὅτι δὲν εἶναι ἀσφάλεια καὶ ἐγίναν ἐπεμβασίαι. Ἀλλὰ τίς ἐρωτῶμεν νὰ μὰς ἀποκρίθῃν.

Ποῖος ἐμποδίζει καὶ ἐδιώγει τοὺς Ἑβραίους νὰ ψηφίσουν; Τὰ μέλη ὅλων τῶν ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν τίνοιο φίλοι ἦσαν; Εἰς τὰς θύρας τῶν Ἐκκλησιῶν ποῖοι ἐφοβίζον τοὺς Ἑβραίους νὰ μὴ ψηφίσουν τὸν Βασιλάκη; Ποῖοι ἐπιάσθησαν ὅτι ἐμείραζον χρήματα; Εἰς ὅλο τὸ διάστημα τῶν ἐκλογῶν ποῖος ἐπληρώθηκε, παρὰ ἓνας γέροντας βαρεῖα εἰς τὸ ποδὶ εἰς τὸν ἐξώστη τοῦ Συλλόγου τοῦ Θεοτόκη τὴν βραδεία τῆς ἐπιτυχίας ἀπὸ τοὺς μανιακοὺς Θεοτοκιστὰς, οἱ ὁποῖοι φεύγοντας ἀπὸ τὸν Σύλλογον εἰς τὴν διαδήλωσιν ἐρριψαν ἀπειραῖς ριβοληβερίας καὶ εἰς τὸν στενὸν δρόμον τῆς ἀστυνομίας ἐσπαταν τὰ φανάρια; Ποῖος πολιτικὸς ἔκαμε τοὺς ἐπαναστατικοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους ἔκαμε ὁ Θεοτόκης καὶ ὁ Πολυλάς;

Εὐτυχῶς καὶ ἡ Κέρκυρα καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Εὐρώπη ὅλη τώρα μάλιστα καὶ μὲ τὰ Ἑβραϊκά, ἔμαθε καὶ γνωρίζει ποῖον εἶναι τὸ στοιχεῖο τὸ ὁποῖον ὅταν δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν, προκαλεῖ κάθε λογῆς ἀναστάσι καὶ ἐμπορεύεται καὶ θρησκείαν καὶ φιλοanthρωπία καὶ τὴν τιμὴν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ τόπου, διὰ νὰ ἔλθῃ πάλιν εἰς αὐτὴν. Ὁ Λαὸς ὁμοῦς τῆς Κερκύρας τοὺς ἀπέδειξε ὅτι εἶναι Λαὸς ὁ ὁποῖος κάθε ἡμέραν προσεύει, καὶ ὅτι δὲν ἔχουν πέρασιν εἰς αὐτὸν δημοκρατίας ἀπὸ μέρος ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι τρελλαίνονται διότι τάχα ὁ Γεννάδιος ἔβρισε τὴν Κέρκυρα, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος θέλουν νὰ τὴν ἐκθίσουν μὲ ὅλας τὰς δυνατάς Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης, ἐπιμένοντας ν' ἀνοῖξῃ διπλωματικὸν πόλεμον τῆς Ἀγγλίας ὁ Δεληγιάννης ἐξ αἰτίας τοῦ Γενναδίου ὁ ὁποῖος εἶναι φίλος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐπανορθωμένος ἀπὸ τὸν Τρικουπῆ, καὶ ὅτι δὲν ἔχουν πέρασι ὅταν μιλοῦν διὰ θρησκείαν ἀνθρώποι οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ αὐτὴν. Ἄς μάθουν λοιπὸν καὶ ἄς πεισθῶν μίαν καὶ καλὴν ὅτι ὁ Λαὸς τῆς Κερκύρας δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποῖαν τὸν εἶχαν πρὸ 15 ἐτῶν, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς σύμφωνα μὲ τὴν πρόσδον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ ἄλλου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἤρχισεν ν' ἀναπτύσσεται καὶ νὰ γνωρίζῃ τὰ δικαιώματά του καὶ τὰς υποχρεώσεις, ὅτι κτυπᾷ κατακέφαλα τοὺς ἀματωγούς καὶ ἐργάζεται διὰ τὴν πρόσδον τοῦ εὐημερίαν καὶ ταξίν.

Εὐπόλυτος.

Τὰ Ἐκλογικὰ Μπουσολότα.

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΤΟΣ
 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

- Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
- Ο ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ
- Ο ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ
- » » ΣΤΕΑΤΙΝΗΣ
- » » ΚΟΜΨΟΤΗΣ
- ΙΑΓΟΣ
- ΒΡΡ-ΑΚΟΣ
- Ο ΛΟΓΙΣΤΗΣ
- Ν. ΚΑΚΙΑΣ
- Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ
- ΑΛΕΞΗΣ επιστάτης Νεκροταφείου
- ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ.

Ἄλλοι Κομματάρχαι — Ἐργολάβοι — Δημόσιοι καὶ Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι — Πράκτορες καὶ Μεσίται — Ἐκλογεῖς κτλ.

Ἡ Σκηνὴ ἐν Κερκύρα πρὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς 7 Ἰουλίου 1891. Οἰκία παρὰ τὴν Πλατείαν τοῦ Δημ. Θεάτρου.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Δωμάτιον εὐρὸν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ οἰκίᾳ. Τράπεζα μὲ δοχεῖα Βέρδε, πέριξ δὲ καθίσματα. Ἐπὶ τοῦ παρὰ τὴν τράπεζαν τοίχου εἰκόνας Μπόσκου καὶ Μελλίδου. Ἐκλογικοὶ Κατάλογοι, Κάλπαι, σφαιρίδια καὶ τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα. Παρὰ τὴν τράπεζαν κάθεται μόνος καὶ σύντροφος ὁ Ὑπαρχηγός. Κηροπήγιον μὲ μικρὸν τεμύχιον Στεατικῶν Μαργαρίτου ἀνημμένον. Ἡ ὥρα περὶ ἄλγωνα ἀφ᾽ ἑσπέρης.

ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ μόνος.

Νυκτώνει! καὶ κανεὶς ἀκόμη δὲν φαίνεται! Ἄς τοὺς περιμένω ὀλίγον. Ὡ πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροὶ στὸν κόσμον ἐδῶ κάτω. Οὐδέποτε ἤμπορῶσα νὰ πρῶιδω ὅτι τὴν σήμερον θὰ ἤμην τόσο στανῶς συνδεδεμένος μὲ ἐκείνον ὅστις τὸσάκις μὲ ἐνέπτυσε καὶ ἐξύβρισε. Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ! ἀνάγκη! ὡς χριστιανὸς μάλιστα πρέπει νὰ στρέψω καὶ τὴν ἐτέραν παρειὰν πρὸς τὸν βράσιοντα καὶ ἐμπύσαντα. Ἀποθανέντω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. Μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ἀλλὰ ἐνύκτωσε καὶ οὗτο τὸ κατηραμένον στεατικὸν Μαργαρίτου βαίνει πρὸς τὸ τέλος του. Ὁ Μαργαρίτης δὲν δίδει πλέον, πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ πετρέλαιον. Ἀπολλώνιε, (προῦει λωδωρισκοῦ).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

Ὁ ἄνω καὶ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ,
εἶτα ὁ ΑΡΧΗΓΟΣ.

ΑΠΟΛ. (εἰσερχόμενος δρομαίως) Διατάξατε!
ΥΠΑΡ. Φέρε μου ἀμέσως ἓνα Λύχνον.
ΑΠΟΛ. Δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη.
ΥΠΑΡ. Τί λέγεις; δὲν σ' ἐννοῶ παιδί μου! φέρε μου μίαν λάμπαν πῶς νὰ σοὶ τὸ εἶπω!
ΑΠΟΛ. Pardon ἐνόμιζα τὸν «Λύχνον» μας τὴν Ἐσπερίδα. Πηγαίνω καὶ ἐπιστρέφω ἀμέσως διότι βιάδω ἔχω νὰ δώσω σπουδαίας εἰδήσεις (ἀναχωρεῖ δρομαίως).
ΑΡΧ. (εἰσερχόμενος σοδάρως) Καλησπέρα Σας φίλε μου.
ΥΠΑΡ. (ἐκειρόμενος καὶ σφίγγων τὴν χεῖρα)

τοῦ Ἀρχηγού) Καλησπέρα καλαιε εἰλικρινῆ μου ἐχθρέ.
ΑΡΧ. (καθήμενος) Ἀφήστε αὐτὰ σὰς παρακαλῶ τώρα πρόκειται περὶ τῶν ὄλων, κινδυνεύει ἡ πατρίς. Ἡ ἀναρχία καὶ ἡ ὀχλοκρατία κρούουσι τὰς θύρας, πρέπει ὅθεν νὰ τεινωμεν φιλικὰς χεῖρας πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἀτομικῶν μας συμφερόντων.
ΥΠΑΡ. Αὐτὸ καὶ ἐγὼ ἐνόησα κάλλιστα καὶ διὰ τοῦτο μὲ βλέπετε προσελθόντα εἰς τὴν Λάταν.
ΑΡΧ. (φιλαρέσκως) Ὅχι δά! ἡ Λάτα προσέρχεται εἰς τὸν Ῥήγα.
ΥΠΑΡ. Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὸ κομπλιμέντο, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ Ῥήγας δὲν ὑπάρχει πλέον, ἢ ἐὰν ὑπάρχει τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ μοῦ τὴν ἤρπασαν ἄλλοι!
ΑΡΧ. Ἐστῶ ὅπως θέλετε, εἴτε σεῖς προσέρχσθε πρὸς ἐμὲ, εἴτε ἐγὼ πρὸς σὰς, τὸ γεγονός ἐστὶν ὅτι τὴν σήμερον εἴμεθα ἠνωμένοι καὶ φίλοι τρυφεροὶ (σιγὰ) ὅταν δὲ Θεοῦ θέλοντος ἔλθωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν θὰ ἰδῆς ποῦ σ' ἔχω! (μεγαλοφώνως) Καὶ περὶ Ἑβραίων τίποτε;
ΥΠΑΡ. Ἀφήστε σὰς παρακαλῶ αὐτὸ τὸ ζήτημα! μὴν τὸ ἀνακινήτε διότι μοῦ ἔρχεται νὰ παραφρονήσω! Ἦτο ἐπιστημονικῶς σφαγμένη! ὑπάρχει ἀνθρωποθυσία! τὸ ἀπέδειξα μὲ συγγράμματα, ἐν ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἀφ' ἐλευθερίας Ἀγγλία ἀποδιώκει τοὺς Ἑβραίους, ἀκαὶ ἐν Κερκύρα φόνος Ἀπρ. 1809». Ἄ Γεννάδιε! Δεληγιάννη! προσδοταὶ καὶ ὑβρισταὶ τῆς Ἐπτανήσου ὅλης, μόνος ἐγὼ ἐκ τῶν 260 χιλιάδων Ἐπτανήσιων! ἐνόησα καὶ συνησθάνθη τὴν ὕβριν Σας, διότι εἶμαι πολὺ ἀναίσθητος περὶ τὰ ταυτά. Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν αὐτὰ. Ἐπαράσατε σήμερον ἀπὸ τὴν μιὰν συνοικίαν;
ΑΡΧ. Ἐκαμὰ σήμερον μίαν βόλταν, ἀλλὰ δὲν βγκίνει τίποτε, κάμμία ἐλπίς! Αὐτοὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶναι τετραπέρατοι, μὰς ἐνόησαν οὕτε μίαν ἄσπρη τους θὰ λάβουμε, δι' αὐτὸ ἀπεφάσισα νὰ τοὺς κτυπήσουμε κατακέφαλα ἴσως ὠφεληθῶμεν ἀπὸ τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον.
ΥΠΑΡ. Τὸ ἐλπίζετε; Βλέπω ὅμως ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κερκύρας δυστυχῶς προοδεύει καθ' ἡμέραν καὶ δὲν πιστεύω νὰ ἔχουν πλέον πέρασι τὰ παλαιὰ μου τεχνάσματα. Εὐρετε ἢ ἀναφορά μου ἀπίτευχε!
ΑΡΧ. Ἄς ἐλπίσωμεν! μὴν τὰ χάνετε τόσο εὐκολα.
ΥΠΑΡ. Πρέπει νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἐπιτυχίαν διότι ἐγὼ ἐξετέθη πολύ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ πολλὰς θυσίας ὑπέστην. Ἀπηνήθη τὴν ἀρχηγίαν, διέρρηξα ἐπισήμως τὰς σχέσεις πρὸς τὸ Καφενεῖον Παναγῆ διὰ προφορικῶν τελεσιγράφων, ἀπεκήρυξα τὸν Δεληγιάννην καὶ ἄλλα πολλὰ ἔπραξα διὰ Σας!
ΑΡΧ. Ἀναγνωρίζομεν τὰς θυσίας Σας καὶ θ' ἀνταμοιφθῆτε δι' ὅλα αὐτά.
ΥΠΑΡ. Πῶς;
ΑΡΧ. Αὐτὸ ἤμπορεῖτε νὰ τὸ μαντεύσητε. Ὁ Θεὸς θέλοντος τὸν Ὀκτώβριον ἀναλάβωμεν τὴν ἐξουσίαν. Θέλωμεν ἐνεργήσῃ παρὰ τῆ Γαλλικῆς Δημοκρατίας ν' ἀναγορευθῆτε Ἀκαδημαϊκός! εἰς τῶν Ἀθανάτων!
ΥΠΑΡ. (πειραχθεὶς) Νομίζετε ὅτι τοῦτο μοῦ ἀρκεῖ;
ΑΡΧ. (ὀργίλιως) Ἄλλ' ἐπὶ τέλους τί θέλετε! τὸν Ἀμλίτον μετεφράσατε εἰς τοῦ...
ΥΠΑΡ. (διακοπὴν αὐτὸν) Ἀρκεῖ πρὸς Θεοῦ μὴν τὰ χαλάσωμεν πρὸ τῆς ὥρας!
ΑΡΧ. Ἦσθασατε λοιπόν!

ΥΠΑΡ. (σιγὰ) Ὡ ἐνώσις παρὰ φύσιν!
πέτε θὰ σὲ διαρρήξω; ἐλπίζω πολὺ γρηγορότερον ἀφ' ὅτι φαντάζεται ὁ ἀρχηγός, ἄλλοτε μὲ ἐπαιξεν αὐτός, τώρα ἤλθεν ἡ σειρὰ μου νὰ τὸν παίξω ἐγώ. Νομίζει ὅτι καὶ μετὸ Ἑβραϊκὸν θὰ ἐπιτύχη ὅτι πάντοτε ἐπιτύχει, δηλαδὴ νὰ δρέψῃ τοὺς καρπούς τῶν πολυετῶν ἀγῶνων καὶ μόχθων τῶν ἄλλων! Χά Χά! θὰ τὸν ἴδωμεν τὸν ἀντισιμήτην μας! ὅστις τὰς 14 Ὀκτωβρίου 1890 ἦτοι πρὸ 8 μόλις μηνῶν μετέβαινε εἰς Γαρίτζαν μετὰ 400 Ἑβραίων! μὲ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ κεφαλῆς!!

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

Οἱ ἄνω καὶ Κομματάρχαι ΕΛΠΙΔΟΣ, ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΣΤΕΑΤΙΝΗΣ, ΛΟΓΙΣΤΗΣ, ΒΡΡ-ΑΚΟΣ, ΙΑΓΟΣ, Ν. ΚΑΚΙΑΣ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ καὶ ὁ ΑΛΕΞΗΣ.

(εἰσερχόμενοι ἀναφωνοῦσιν ἀπαρτες ἀποκαλυπτόμενοι τὸ «Καλησπέρα Σας Κύριοι ἀρχηγοί».)

ΑΡΧ. καὶ) Καλῶς τους τί νέα φέρετε;
ΥΠΑΡ.)
ΚΟΜ. Λαμπρὰς εἰδήσεις φέρομεν.
ΥΠΑΡ. Εἴμεθα ἐν ἀπαρτίᾳ;
ΚΟΜ. Μάλιστα, μάλιστα.
ΥΠΑΡ. Τὸ σύνθημα;
ΚΟΜ. (χαμηλοφώνως) Ἀνθρωποθυσία!
ΑΡΧ. καὶ)
ΥΠΑΡ.) (τραγικῶς καὶ ἱεροκρυφίως) Ἑβραῖοι!
Λαμπρά, ἀρχεται ἡ Συνεδρίασις, κλείσατε ἐμπνευστικῶς θύρας καὶ παράθυρα (ὁ Ἀπολλώνιος κλείει, καὶ ἀπαρτες κάθηνται πέριξ τῆς τραπέζης).
ΥΠΑΡ. Ὁ Κ.ος Λογιστῆς ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα γραμματέως. Ἄς προταχθῆ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὸ χρηματικὸν ζήτημα καὶ μετὰ ταῦτα ἐρχόμεθα εἰς τὸ ζήτημα τῶν ψηφοφοριῶν.
ΕΛΠ.)
ΣΤΕΑΤ.) (μορφάζοντες) Ἄς ἐπιταχθῆ τὸ ζήτημα.
ΚΟΜΨ.)
ΛΟΓ. Ὅχι ὄχι πρὸς Θεοῦ! (συμφωνεῖ πρὸς τὸν Λογιστὴν ἢ πλειοψηφία).
ΑΡΧ. Ὡστε ὁ Κ.ος Ἐλπίδος ἔχει πρῶτος τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος.
ΕΛΠ. 1000 (ἀποδοκιμαστικὸς ψίθυρος) 1500! (ὁμοίως) 2000! πρὸς Θεοῦ τί ἄλλο θέλετε;
ΑΡΧ. (ἀμφιταλαρτευόμενος) Ἐστῶ. Κύριε Λογιστά, τηρήσατε τὰ πρακτικὰ· ὁ Κ.ος Στεατίνης ἔχει τὸν λόγον.
ΣΤΕΑΤ. Ἐπειδὴ εἶναι ἐποχὴ καθ' ἣν σχολάζει τὸ Ἐργοστάσιον 1000.
ΑΡΧ. Δεκτὸν ἄλλος. Ὁ Κομψότης τὸν λόγον.
ΚΟΜΨ. Peu de Suède πενήντα δύο, γρι-πέρλ σαράντα πέντε, mensonge ἔξη κι' ἐφτάμισυ καὶ ὅτι ἄλλο φέξῃ.
ΛΟΓ. Δὲν ἐννοοῦμεν τὴν συνεισφορὰν εἰς εἶδος Κύριε, τὴν ἐννοοῦμεν εἰς χρῆμα. Ἐνθυμοῦ τὸ Διάταγμα ἀθεόφοβε.
ΚΟΜΨ. Ἄς ἦνε ὅπως θέλετε σὰς φθάνουν τὰ 500.
ΑΡΧ. Ἀρκοῦν, ἀρκοῦν φίλε μου, ἔπειτα ἔχομεν καὶ 20 χιλιάδας τοῦ γενικοῦ ἐράνου, 10 ἰδικας μου κτλ. ὥστε πιστεύω ὅτι φθάνουν.
ΑΠΟΛ. (σιγὰ καὶ εἰρωνικῶς) Καὶ μετὰ τὸ παραπάνω.
ΥΠΑΡ. Διεξεπεραιώθη τὸ χρηματικὸν ζήτημα. Ἐρχεται ἤδη ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ πρῶτον ψηφοφορίας ἀπὸ τῶν τεθνεώτων καὶ φυλακισμένων ζήτημα. Ὁ Ἀπολλώνιος ἔχει τὸν λόγον.
ΑΠΟΛ. (ἀναγκαστικῶς σημειοῦσιν)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΒΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Atene Zante dodese
Cospoli vinticinque
Lessandria Cairo cento tre
Smirne e Sira uno.

ΛΟΓ. (γράφω) Ἐν ὄλῳ ἀπόντες ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐκλογεῖς 141.

ΥΠΑΡ. Ἐλπίδος ἔχει τὸν λόγον.

ΕΛΠ. (ὁμοίως ἀναγιγνώσκων σημειώσιν).

Κεντρώα Εὐρώπη δώδεκα

Ἔφα δεκαπέντε

Ἀμέρικα δεκαοκτώ

Δέκα καὶ δύο Ἑσπερία.

ΛΟΓ. (γράφω) Ἐν ὄλῳ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἀπόντες 57.

ΑΡΧ. Ὡστε ἐν συνόλῳ ἔχομεν ἀπόντας 198. Στεβαστὸς ἀριθμὸς μὰ τὸν Θεόν. Ποίος θ' ἀναλάβῃ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ψηφοφορίας τῶν ἀπόντων τούτων φίλων μας;

ΛΟΓ. (ἐγειρόμενος μετὰ πλειοψηφίας) Κύριε ἀρχηγέ τὸν λόγον.

ΑΡΧ. Ὁ Κύριος Λογιστὴς ἔχει τὸν λόγον.

ΛΟΓ. Ἐρχομαι νὰ διεκδικήσω ἀναμφισβήτητα δικαιώματα καὶ τίτλους, οὓς μοὶ παρέχουσιν εἰς τὸ προκείμενον θέμα, ὃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ βίος μου, καὶ εἰδικαί τινες γνώσεις ἃς κέντημαι ἀναπόδραστοι πρὸς τοιοῦτου εἶδους ἐργασίας. Διὰ ταῦτα ὄθεν εὐσεβῶς ἐξαιτούμαι ἵνα δοθῇ πρὸς ἐμὲ ἡ ἐργολαβία τῆς ψηφοφορίας τῶν ἀπόντων, ἢ ἀναλαμβάνω νὰ διεκπεραιώσω καὶ πραγματοποιήσω δι' ἄτομα 198 κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῆς ὥρας 10.ης π. μ., ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς ποσοῦ δραχμῶν 1000, πληρωτέων ὧν μὲν 500 προκαταβολικῶς, τῶν δ' ἐτέρων 500 τὴν πρωίαν τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας.

ΙΑΓ. (ἐγειρόμενος βιαίως) Κύριε Πρόεδρε, ἀναλαμβάνω ἐγὼ τὴν ἐργολαβίαν με τοὺς αὐτοὺς ὄρους ἀντὶ μόνον δρ. 800. Τὰ προσόντα ἔχω οὐδεὶς πιστεύω περὶ τούτου ἀμφισβἄλλει.

ΑΡΧ. Ναὶ παιδί μου, οὐδεὶς ἀμφισβἄλλει περὶ σοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχομεν πολλὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν φίλον μας Λογιστὴν, κατακυρώνω ἐπ' ὀνόματί του τὴν ἐργολαβίαν ἀπόντων, εἰς σὲ δὲ θέλω δώσῃ τὴν ἐργολαβίαν ἀσθενῶν, φυλακισμένων κτλ. Πόσοι εἶναι οὗτοι;

ΙΑΓ. Ἀμέσως, ἀμέσως (περιχαρῆς ἀναγιγνώσκων σημειώσιν) 39 ἐν ὄλῳ.

ΑΡΧ. Πρὸς πόσον τοὺς θέλεις;

ΙΑΓ. Πρὸς 10 δραχμάς ἀνα κεφαλὴν με τοὺς αὐτοὺς ὄρους τῆς ἐργολαβίας ἀπόντων. Τὶ ὀλιγότερον θέλετε;

ΑΡΧ. Ἔστω. Λογιστὰ γράψατε: Ἡ ἐργολαβία ψηφοφορίας ἀσθενῶν, φυλακισμένων κτλ. ἐδόθη πρὸς τὸν Κ. Ἰάγον διὰ πρόσωπα 39 ἀντὶ δραχμῶν 390.

ΥΠΑΡ. (ἐγειρόμενος σύντρος). Κύριε ἀρχηγέ, ἐξεπεραιώθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος; ἀνυπομονῶ νὰ ἐλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ψηφοφορίας τῶν Κεκοιμημένων, ἐφ' οὗ θὰ λάβω κτῶς ἐκτενῶς τὸν λόγον.

ΑΡΧ. Πολὺ καλά. Ἦδη Κύριοι ἀναγράφεται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, τὸ σπουδαιότατον καὶ σοβαρότατον ζήτημα τῆς ψηφοφορίας τῶν κεκοιμημένων Πατέρων ἀδελφῶν καὶ Συμπολιτῶν ἡμῶν.

ΑΛΕΞ. (ὅστις ὅταν εἶχερ εἰσέλθῃ ἐν τῇ αἴθρῃ, εἶχε καταλάβῃ κάθισμα εἰς τὸ βάθος αὐτῆς, καὶ ἦδη κοιμᾶται, ἅμα ἀκούσας τοὺς λόγους τοῦ ἀρχηγοῦ ἐγείρεται βιαίως, τρίβει τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἀναφωνεῖ) Πατέρων. (Γέλως).

ΑΡΧ. Πλησιάζον Ἀλέξιε.

ΑΛΕΞ. (πλησιάζει κουτσάινων, ὡς συνηθίζει, βαρεῖα ὁσμὴ φαικίου ὀξέως προσβάλλει τὴν ἀσφῆσιν πάντων). Διατάξατε, Κύριοι.

ΑΡΧ. Ὁ Κ. Ὑπαρχηγὸς ἔχει τὸν λόγον.

ΥΠΑΡ. (ἐγείρεται σύντρος, οἱ διαπεραστικοὶ ὡς φάσγαρα ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, ἀπαστράπτουσιν ἐν τῷ ἡμίφωτι τῆς αἰθούρας.—Νεκρικὴ σιγὴ καταλαμβάνει πάντας). Κύριοι! Ἐπὶ τοιοῦτου σπουδαίου ὅσον εὐρυτάτου θέματος, ἐπεφυλάχθην τὴν διαφώτισιν Ὑμῶν εἰς ἑαυτὸν, διότι ἰδιαίτερας μελέτας ἐπὶ τούτου ἔκαμνον πρὸ πολλοῦ ἀφ' οὗ ἦδη εἶχον ἀπελπισθῆ περὶ τῆς προσλήψεως τῶν Ἑβραϊκῶν ψήφων, ἃς ἀνέκαθεν ἐφρόνουσι ἐπιτυχῶς ἠδυνάμεθα ν' ἀντικαταστήσωμεν διὰ τῶν ψήφων τῶν κεκοιμημένων Χριστιανῶν τε καὶ Ἰουδαίων. Ὑπο τῶν ἀρχῶν τούτων ἐμπνευμένη ἢ πρὸς τοὺς Ἑβραίους πολιτικῆ μου, σκοπεῖ διὰ μὲν τοῦ αἵματος ν' αὐξήσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν τεθνεώτων ἐξ ὧν οὕτω δυνάμεθα ν' ἀντλώμεν ἀκόπως ἐν τῷ μέλλοντι τοὺς τυχόν ἀναγκαιοῦντας ψήφους, διὰ δὲ τοῦ ξύλου σκοπεῖ ν' αὐξήσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀναπήρων, τέλος δὲ διὰ τῆς Διοικητικῆς ἐξώσεως τὸ κεφάλαιον τῶν ἀπόντων, ἀφοῦ ὡς γνωρίζετε δυνάμει τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν κανόνων τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου δὲν δυνάμεθα νὰ τοὺς ἀποστερήσωμεν τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν. Καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Χριστιανούς κεκοιμημένους, ἀνέκαθεν ἐν τῇ πολιτικῇ περινοίᾳ μου ἐπεδίωξα καὶ συνῆψα στενὰς φιλικὰς σχέσεις πρὸς τοὺς ἐκάστοτε ἐπιστάτας τοῦ Δημοτικοῦ Χριστιανικοῦ Νεκροταφείου Καρμηνατῆν καὶ Βερονίκην, ἐσχάτως δὲ εἶχον συνδεθῆ δι' ἐξειδικασμένης τρυφερᾶς φιλίας πρὸς τὸν παρόντα ἀρχαῖον εἰλικρινῆ φίλον μου Ἀλέξιον. Ἦτο ἐπόμενον τοιαῦται τινες σχέσεις νὰ ἐπιδράσωσι καὶ φυσιολογικῶς ἐπ' ἐμοῦ, ἦτοι ἐπὶ τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου μου, ἀλλὰ καὶ τὴν μικρὰν ταύτην φυσιολογικὴν ἀλλοίωσιν ἀγογγύστως ὑπέστην χάριν τῶν συμφορόντων τῆς ἀγαπητῆς μοι Κερκύρας. Μετὰ τοῦ ἀρχαίου φίλου μου Ἀλεξίου, ἤλθομεν ἦδη εἰς προκαταρκτικὰς συνηνοήσεις, εἰς Ὑμᾶς δ' ἦδη ἀπόκειται ἀφοῦ ἀκούσητε τῶν προτάσεων τοῦ ν' ἀποφανεθῆτε περὶ αὐτῶν (Παταγῶδη χειροκροτήματα).

ΑΡΧ. Εὐγε λαμπρά, ἦδη ὁ Ἀλέξιος ἔχει τὸν λόγον. Ἀλέξιε πόσους ἀποθαμίνους δύνασαι νὰ μᾶς προμηθεύσῃς διὰ τὰς ἐκλογάς;

ΑΛΕΞ. Ἐπάνω κάτω ἑκατὸ, ἄδύνατον περισσοτέρους ἀφέντη ἕαν ὁμῶς ἔχητε μεγάλην ἀνάγκην ἠμποροῦμεν νὰ προμηθεύσωμε καὶ ἄλλους ἕως 50 ἀπὸ τὰ Κοιμητήρια τῆς Βλαχέρνας, Ἀγίου Σπυρίδωνος, Σαρδέκου κτλ. καὶ ἀναλαμβάνω τὴν μεσιτείαν ἐγὼ, καθὼς τὸ εἶπα τοῦ Σιδρ ὑπαρχηγοῦ προχθίς.

ΥΠΑΡ. Πόσον ζητεῖς διὰ τοὺς 100;

ΑΛΕΞ. Δὲν σᾶς εἶπα, τὸ ὀλιγότερον φρ. 500 δηλαδὴ φράγκα 5 τὸ κεφάλι.

ΑΡΧ. Εἴμεθα σύμφωνοι ἡ ἐργολαβία κεκοιμημένων, ἐκλείσθη ἐπ' ὀνομαί τοῦ Ἀλεξίου. Γράψατε Κύριε Λογιστὰ.

ΑΛΕΞ. Θὰ ὑπογράψω τίποτε;

ΑΡΧ. Ὅχι ὄχι, μᾶς ἀρκεῖ ὁ λόγος σου. Μᾶλλον νὰ μᾶς εἴπῃς ἕαν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ περᾶσωμεν ἀπ' ἐξω μὲ τὸ κόμμα.

ΑΛΕΞ. Ὅχι δι' ὄνομα Θεοῦ μὴν ἐλθετε, θὰ μὲ ἐκθέσετε, δὲν ἀναμιγνύομαι εἰς τὰ πολιτικά. Μείνατε ἡσυχοὶ καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς θὰ ἔχετε ἔτοιμον τὸν Δήμαρχόν Σας. Ποίος συντρέχει;

ΑΡΧ. Ὁ ἀδελφός μου.

ΑΛΕΞ. Περιέργον! κάνεις δὲν τὸ ξεύρει, ὅλο τὸ ὄνομά σου ἀκούεται καὶ τοῦ Τρικοῦπη

ΑΡΧ. Βεβαίως δὲν ἐνόησατε ὅτι μὲ τὰς ἐκλογὰς τῶν Δημάρχων θέλωμε νὰ κλονίσωμεν τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ὀκτώβρη ὅταν ἐλθῇ

Βουλὴ νὰ πέσῃ ὁ Δεληγιάννης.

ΑΛΕΞ. Ἐκατάλαβα ἀφέντη μου! Λαιπὸν τὸν Ὀκτώβρη πέφτει ἀσφαλτα ὁ Δεληγιάννης.

ΑΡΧ. Χωρὶς ἄλλο. Κύριε Λογιστὰ, ἐτηρήσετε ἀκριβῆ πρακτικά;

ΛΟΓ. Μαλιστά.

ΑΡΧ. Ἀνακεφαλαιώσατε τὰ τῆς ψηφοφορίας ἀπόντων, κεκοιμημένων κτλ.

ΛΟΓ. (ἀναγιγνώσκων) ἀπόντες ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ 141
ἀπόντες ἐν Ἀμερικῇ καὶ Εὐρώπῃ 57

ἐν ὄλῳ 198

ἀσθενεῖς καὶ φυλακισμένοι 39

Κεκοιμημένοι 100

ἐν συνόλῳ 337

ΑΡΧ. Ἐπομένως Κύριοί μου κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς ὑπολογισμούς μου, ἔχομεν ἀνάγκην ἀκόμη ἐτέρων 200 ψήφων, τοὺς ὁποίους πρέπει πάση θυσίᾳ ν' ἀγοράσωμεν διὰ νὰ ὑπερακοντίσωμεν τὸ κεφάλαιον τῶν Ἑβραίων καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ μείνωμεν μὲ 200 τοῦλάχιστον ψήφους.

ΚΑΚ. καὶ) Ἦλθεν ἐπὶ τέλους ἡ σειρά μας!
ΑΚΟΣ.)

ἡ Ἐργολαβία αὕτη εἶναι δίκαιον νὰ παραχωρηθῇ πρὸς ἡμᾶς!

ΕΛΠ. Προτείνω νὰ συστηθῇ Ἐπιτροπὴ ἧτις νὰ διοργανώσῃ τὴν ψηφοφορίαν 100 διπλῶν ψήφων, καὶ οὕτω θὰ ἔχομεν ἀντὶ ἐλαχίστου ἐξόδου τὰς 200 ψήφους αἰτινες μᾶς ἀναγκαιοῦσι. Τὸ μέσον εἶναι ἀνήθικον ἀλλ' ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα.

ΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ (ἐπευφημοῦντες) Εὐγε! λαμπρὰ ἰδέα! εἶσαι ὁ εὐφύιστρος τῶν οικονομολόγων τοὺς ὁποίους ἐγέννησε ἡ Κέρκυρα!

ΕΛΠ. Ὡ! μὲ κολακεύετε, σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας, δὲν εἶμαι ἡ ἀπλοῦς ἐπιχειρηματίας τὸν ὅποιον δὲν πρέπει νὰ μακαρίζετε πρὸ τοῦ τέλους.

ΑΡΧ. Λαιπὸν Κύριοι, τί θὰ γίνῃ διὰ τὴν ἐργολαβίαν τῶν 100 διπλῶν;

ΑΚΟΣ καὶ ΚΑΚ. Τὴν ἀναλαμβάνομεν ἡμεῖς ἀντὶ φράγκων 800.

ΙΑΓ. Ἐγὼ τὴν ἀναλαμβάνω διὰ δραχμὰς 700.

ΑΚΟΣ καὶ ΚΑΚ. Ἡμεῖς ἀναλαμβάνομεν δι' 600, σὺ Ἰάγο θὰ ἦσε τῶν ἐπιτροπῶν καὶ δὲν θὰ ἠμπορέσῃς.

ΙΑΓ. Τόσον τὸ καλλήτερον θὰ κάμω τὸ ἀνάστα ὁ Θεὸς εἰς τὸ τμήμα, καμπουλωνιαῖς ποῦ δὲν εἶδε ποτὲ ἡ Κέρκυρα.

ΛΟΓ. Ἐγὼ μετὰ τοῦ Κυρίου Στεατίνῃ ἀναλαμβάνομεν διὰ 550.

ΣΤΕΑΤ. Δὲν εἶναι δουλειὰ ἰδική μου δὲν ἀναμιγνύομαι εἰς αὐτὰ κάμετε σεῖς.

ΑΚΟΣ, ΚΑΚΙΑΣ καὶ ΙΑΓΟΣ. (ἐγειρόμενοι μετὰ βορῆου χειρονομοῦσι ἀναφωνοῦντες ἐκαστος) Θὰ τὴν πᾶρω ἐγὼ! (ἕτεροι ἐγείρονται ὅπως τοὺς καθουχάσωσι. Ὀχλοβοή.)

ΑΡΧ. Ἠσυχία πρὸς Θεοῦ Κύριοι, μὴν γίνομεν βεζίλι, ἔχομεν καὶ ξένους ἀνθρώπους ἐδῶ (δεικνύων τὸν Ἀλέξιον).

ΚΑΚ. (ἀρπάζων τὸν Ἰάγον τοῦ λαιμοῦ) No te basta more οἱ ἀσθενεῖς ε φυλακισμένοι corpo del tuo...

ΙΑΓ. (ἀμυνόμενος ῥίπτει κατὰ γῆς τὸν Κάκιαν, ὁ Ἄκος ὑπερασπιζόμενος τὸν Κάκιαν, φουσκίζει τὸν Ἰάγον ὅστις ἀνακράζει) Ὁ τὸ γυρίσω.

ΑΛΕΞ. (φοβούμενος καὶ θέλων νὰ φύγῃ) Χρειάζομαι ἀκόμη;

ΥΠΑΡ. (γράφω) παραλημμένω τὸν κώδικα ἐν τῷ μέσῳ μενικῆς ὀξυλοβῆσι καὶ παραχθῆς Ἠσυχία Κύριοι πρὸς Θεοῦ μὴν τὸ μάθουν ὅτι ἔχουσι καὶ χεῖρὸς τὴν ἐλευθερίαν

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
3013 TABO KAI
YOPYOENAOIEYONANHPOCIBIBHONHTHMEH AZONHA
YOKIKIOY Π. ΠΑΤΡΙΚΟΥ

ἐπίμονοι ὑποχωρήσατε χάριν τῶν γενικῶν συμφερόντων. Δὲν λαμβάνετε ἐμὲ ὡς παράδειγμα ἐμὲ τὸν μάρτυρα τῶν πολιτευομένων Κερκύρας.

ΑΛΕΞ. (σὺν δεικνύων τὸν ὑπαρχηγόν) Ἴδε ὁ ἀμὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου.

ΥΠΑΡ. Ἐσυχάζσατε κύριοι, καὶ θὰ ἐξεύρωμεν τρόπον συμβιβάζοντα τὰς πλείους πάντων.

ΚΑΚ. Che vedemo.

ΕΛΠ. Προτείνω ἡ ἐργολαβία τῶν 100 διπλῶν νὰ παραχωρηθῇ ἀνά ποσοστὸν εἰς ἕκαστον τῶν παρόντων.

ΣΤΕΑΤ. καὶ ΚΟΜΨ. Λαμπρά, τὸ μερίδιό ν μα παραχωροῦμεν πρὸς τὸν Ἰάγον.

ΙΑΓ. (πλησιάζων αὐτοὺς μετὰ φιλαρεσκείας) Grazie (πλησιάζων τοῦ Ἐλπίδος). Μοῦ παραχωρεῖς καὶ σὺ τὸ μερίδιόν σου, τί ἀνάγκην ἔχεις σὺ.

ΕΛΠ. Ἄφησέ με νὰ ζῆς, καὶ ἐγὼ δὲν πάγω καλὰ, ἡ νέα Κυβέρνησις μοῦ ἔκοψε πολλὰ.

ΙΑΓ. (πλησιάζων τὸν ὑπαρχηγόν) τὸ μερίδιόν σας, νὰ γραφῇ εἰς τὸ ὄνομά μου;

ΥΠΑΡ. Ναι Ναι ὅτι θέλεις, ἔχλασες κόσμο βράδου διὰ λίγα χρήματα.

ΑΡΧ. (ἀποκαταστάσης τῆς τάξεως) Λογιστὰ γράψατε, ἡ ἀπόφασίς μου θὰ ᾔνε ὀριστικὴ καὶ οὐδεὶς ἄς μὴ ἀντιτείνῃ. Ἡ ἐργολαβία τῶν 100 διπλῶν ψήφων διανέμεται ὡς ἑξῆς: Ἰάγος 40, δηλαδὴ 10 ἰδικὰς του, καὶ τὰς 10 τοῦ ὑπαρχηγού, 10 τοῦ Στεατίνου καὶ 10 τοῦ Κομφότης, Λογιστῆς 10, Κάκιας 10, Ἄκος 10, Ἐλπίδος 10, Ἀπολλώνιος 10, καὶ ὁ Ἀλέξης 10, ἤτοι ἐν ὅλῳ 100 πρὸς δραχμὰς 5 ὁ ψῆφος. Εὐχαριστημένοι Κύριοι;

ΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ. Μάλιστα Μάλιστα.

ΑΠΟΛ. (πλησιάζων τὸν ἀρχηγόν) Diese soli mi?

ΑΡΧ. Sta quieto, e se prendemo la Democrazia te farò reffar dal Teatro.

ΑΠΟΛ. ἢ dal Teatro ἢ da altra parte ἔχω τὸ λόγο σου.

ΚΑΚ. (πρὸς τὸν Ἰάγον). Ti me la gha da paghar more.

ΙΑΓ. Mi no pagho facilmente, fazzo sempre mpistiù.

ΥΠΑΡ. Κύριοι κηρύττω τὴν λήξιν τῆς συνεδριάσεως. Κρύψατε τὰ πρακτικὰ καὶ λοιπὰ ἰδιαίτερα ἔγγραφα, καλύψατε τὸν Μπόσκον καὶ Μελίδην, καὶ ἀνοίξατε τὰς θύρας εἰς τὸ κόμμα.

ΑΠΟΛ. (ἀνοίγων τὰς θύρας). Ὅρισατε Κύριοι Κομματάρχαι, μεσίται, ὑπάλληλοι Δημοῖοι καὶ Δημοτικοί, κτλ. (εἰσελαύνουσι ἀναφωνοῦντες) Καλῶς τὸ Κικναρινὸν τῆς Βουλῆς καὶ τὸν Διῶχτὴ τῶν Ἑβραίων. Ζήτω ω ω ω.

ΑΛΕΞ. (χαιρετίζων τὸν ἀρχηγόν καὶ ὑπαρχηγόν) ἐξέρχεται παρὰ τὴν θύραν ἀπαρτῶ τὸν ὑποψήφιον, ὃν δὲν ἀναγνωρίζει καὶ ἐρωτᾷ) Διὰ ποῦ πατριώτη;

ΥΠΟΨ. Ἦκουσα Ζήτω καὶ ἐρχομαι νὰ ἴδω τί τρέχει ἐδῶ.

ΑΛΕΞ. Ἐνὶ μίᾳ ἐταιρίᾳ, καὶ ἔβγαλαν τάχα ἕνα ὑποψήφιον Δήμαρχο, ἀλλ' ὁ καυγὰς εἶνα διὰ τὸ πᾶπλωμα, μοῦ τὸ εἶπε καὶ ὁ Στὴρ Τζωρτζής, ὅτι με αὐταῖς ταῖς ἐκλογαῖς θέλουσι νὰ κλονίσουν λέει τὴν Κυβέρνησι διὰ νὰ πείσῃ τὴν Ὀκτώβρη ὁ Δεληγιάννης, γιὰ δὲς μανία τοῦ τοῦ ἀπῆκε, ὅτῳ μῆνες ἔχει ὁ Δεληγιάννης ποῦ ἦλθε με 120

βουλευτὰς καὶ τοὺς μῆκε νὰ τὸν ρίξουν τώρα εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Δημάρχων με ταῖς παραχαῖς καλπονοθεύσεις καὶ τὴν ἐκανάστασι. Περίεργο αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ὅταν δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσία λυσσάζουν, ὀκτῶ μῆνες ἔχουμε καὶ σοῦ ἔκαμαν δύο κόλπα, τὰ Ἑβραϊκὰ καὶ τὰς ἐκλογὰς ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάγῃ ἀπὸ τὸν Τρικουπὴ τὸ εἶπε ὁ μακαρίτης Δεληγιώργης α αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ αἰματοκυλίσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἐλπίζω τὴν Κυριακὴ νὰ τὴν πάθουνε χειρότερη ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ὀκτωβρίου.

(Πίπτει ἡ αὐλαία)

ΤΕΛΟΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝΙΝ καὶ ΝΤΟΤΟΡΟΥ

T. — Senti, dottor per i voti dopii che dixeu che i gha votà no xè niente, perché xè altri nomi.

NT. — Perché?

T. — Perché anche il κουτσουδεσούλα che conosce i νομικά ἔῃ detto che no xè niente questa ἔνστασις.

NT. — Caro Tonin la lege che riguarda questo affare non la capiscono ne i vostri avvocati.

Τὸ ἐσπέρας τῆς ἐκλογῆς ὅταν διεδίδετο ὅτι ἀπέτυχε ὁ Σὸρ Μίκιος, ὁ Ντοτόρος κυβαιερ Πολίτης ἐπῆγε εἰς τὸ φαρμακεῖο του γιὰ νὰ πάρῃ ὀλίγο ἔτερε γιὰ τοῦ ἤρχουτο λιποθυμία, ἀλλ' ὅταν ἄκουσε ποῦ ἐπέτυχε ὁ σὸρ Μίκιος του, ἐβγήκε ἔξω καὶ ἐπῆγαινε πρὸς τὸ σπῆτι του γιὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν χαρμόσυνον εἰδησιν φωνάζοντας εἰς τὸν δρόμο: Vittoria! vittoria la parucha!

Εὐπόλυτος

ΤΟ ΣΕΡΒΙΤΣΙΑΛΙ.

Τώρα ποῦ τὰ ποιήματα πωλοῦνται σὰν τὰ σκόρδα, καὶ ἔγεινε ποιήτρια καὶ μία παηλολαμπόρδα τώρα ποῦ ἐδῶ ἐβαφτίσθηκε καὶ ὁ Μπόγια... γιὰ ποίτας, καὶ κάνει δέησες πῶλλαις ὁ φίλος τῆς Ἀρνέτας, γιὰ νὰ μὴν ἔμβῃ ἰτηδὺ ἔσοτὸ σκοτεινὸ μπουτροῦμι ὅπου θὰ τρώγῃ τὸ ψωμὶ σὰν χοῖρος τὸ κουλοῦμι. Τώρα ποῦ ὁ κέρης δήμαρχος τῆς πόλεως Κερκύρας ἐγένε τοῦ Νομάρχου μας ἀπλοῦς μόνον κλητήρας τώρα π' ὄμεινε ψέτικος δήμαρχος ὁ σὸρ Μίκιος καὶ κηρηγὰσι ἀναφανδὸν γενναίως ὁ Τρικουπὸς τώρα ποῦ ὁ Τζωρτζής ἐρωίωσε τὴν ἡττὰ του καὶ ὁ σὸρ Τωνιν ἀπέμεινε κρατώντας τὸ μα...

καὶ ὁ Ναπολέων τέταρτος ἔμεινε δίχως θέσι καὶ δύνεται τὸ ἱμπίρο του καθένας τὰ τὸ χ.... τώρα ποῦ πάλιν τὸ Γουίτ-Κ. Λούμπ ἐξέρχεται ἐτίθη καὶ ἔχεται τόσος παρὰ τὸ τοῦ παιγνιδιού τὴν μέθη. Τώρα ποῦ ὁ Τζιμης ἔγεινε ζήτημα τῆς ἡμέρας καὶ ἔχει τρεῖς καὶ κούροντα φίλους σὰν πολὺ λίρας. Τώρα ποῦ ὁ ἦρὸς Ἀνκουρσιού ἡ ἑφτάμυδρη Σπύρος ἐγένεκε σὰν γυναικὸς ὠραίας ποδογέρος. Τώρα ποῦ οἱ περουν-ὄντι μας τρώγουν πάλιν κορρέτο καὶ κάθορται ἡγορατιστοὶ μῆρσὲν τὸ σὸρ Τζωρτζέτο τώρα, ποῦ ὡς φαίνεται ἡ ἐκλογὴ ὅλη θὰ πάη πέρ ρια, καὶ ὁ ἀπομείνον ἀφῶν οἱ νικηταὶ γομάρια. Τώρα ἀποφάσισα καὶ ἐγὼ ἔς τὴν νικὴ τὴν μεγάλη. γὰ κάμω τῆς περὸν κας μας μετὰ ὁ σερβιτσιαλι. Ψάλλω καὶ ἐγὼ μὴ τραγουδιὰ με μόνον καὶ με πῶροι καὶ πέρδω τὰς λεπτομερεῖς ρίνας τῶν περουν-ὄντων. Κι' ἀρχίζω ἀπὸ τὰ σήμερα τὴν ὕλη γὰ ἔτοιμάζω καὶ εἰς τὸ ἄλλο φύλλο μας τὴν συνταγὴν ἀραδιάζω.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐδυστήθη κατ' αὐτὰς Νέον Βαφεῖον κείμενον ὀπισθεν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, παραπλεύρως τοῦ Τυπογραφείου τοῦ κ. Ν. Πετσάλη καὶ κάτωθεν τῆς οἰκίας Μοντάλδου.

Ἐντελεστάτη ἐργασία, ταχύτης καὶ τιμαὶ μὴ ἐπιδεχόμεναι συναγωνισμὸν, εἰσὶ τὰ κυριώτερα συστάτικὰ ἔνεκεν τῶν ὁποίων ἕκαστος προθυμοποιηθήσεται νὰ προσέλθῃ, βέβαιος ὢν ὅτι θέλει μείνη κατὰ πάντα εὐχαριστημένος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ Α15441Φ40118